

عکاسی ترکیب بندی در

دیوید پرکل | اسماعیل عباسی، احسان قنبری فرد

۴۵	نقطه ها و خطوط دیداری	۱۱	پیشگفتار
۴۷	گروه ها	۱۴	تولید عکس
۴۹	خط	۱۵	اصول
۵۰	معنای خطوط	۱۶	ضرورت ترکیب بندی
۵۱	خطوط قطری	۱۸	انتخاب و چیدمان
۵۳	منحنی	۱۹	نقاشی و عکاسی
۵۴	خطوط هادی	۲۰	قواعد
۵۶	شکل	۲۲	سادگی را حفظ کنید
۵۷	غلبه‌ی اندازه و رنگ	۲۴	برش طلایی
۶۰	اشکال منفی	۲۶	قانون سه گانه
۶۰	فرم	۲۶	تناسب پویا
۶۱	درجه بندی سایه روشن	۲۸	نقطه ی دید
۶۳	شکل به علاوه تون	۳۰	پرسپکتیو
۶۴	چیره شدن بر محلودیت های دوبعدی	۳۲	پرسپکتیو و چهره
۶۶	بافت	۳۴	مقیاس
۶۸	زاویه و کیفیت نور	۳۶	ساده کنید/ ساده کنید/ ساده کنید
۷۰	گرین و نويز	۳۸	تمرین/ پرسپکتیو عدسی های مختلف
۷۲	نقش	۴۲	عناصر ترکیب بندی
۷۴	تون	۴۳	نقطه

۱۲۰	نمود فضا
۱۲۳	تمرین / عمق میدان
۱۲۸	گذر زمان
۱۳۲	لحظه ی قطعی
۱۳۶	بررسی موردی / حرکت دادن دوربین
۱۴۰	اصالت
۱۴۳	کاوش، تفکیک، سازماندهی
۱۴۶	تضادها و طنز
۱۵۰	برش زدن
۱۵۲	رنگ
۱۵۵	لایه ها و ترکیب آن ها

۷۶	روشن مایه
۷۸	رنگ
۸۰	دمای رنگ
۸۶	پالت محدود
۹۰	تون گرم و تون سرد
۹۶	سازماندهی فضا
۱۰۰	موقعیت در قاب
۱۰۵	ترکیب بندی در دوربین
۱۰۷	کادر افقی
۱۱۰	قطع مربع
۱۱۴	قاب در قاب

۱۶۲

منظره

۱۶۶

چهره‌نگاری

۱۷۰

عکاسی ورزشی / حرکت

۱۷۴

عکاسی تبلیغاتی

تولید عکس

از لحظه‌ای که موضوعی را انتخاب می‌کنید، یا موضوع شما را انتخاب می‌کند، روند تولید عکس آغاز می‌شود. ترکیب‌بندی، همه‌ی آنچه را که در فرایند تهیه‌ی عکس دخالت دارد در بر می‌گیرد. این فرایند با بررسی و شناسایی موضوع آغاز می‌شود. کار با انتخاب و تجزیه و تحلیل ادامه پیدا می‌کند و زمانی به پایان می‌رسد که عکس در برابر چشمان مخاطب قرار می‌گیرد.

ترکیب‌بندی راهکارهایی را برای تجزیه و تحلیل موضوع و بررسی آن از جهت ویژگی‌های بصری، راهکارهایی را برای درک بهتر در قالب دریافت‌های احساسی و انگیزه‌های شخصی و نیز راهکارهایی را برای چینش عناصر در یک مجموعه‌ی منظم و منطقی در یک عکس منحصر به فرد، ارائه می‌کند. عکاسی تنها ضبط یا نمایش واقعیت نیست. از آن‌جا که عکاسان باید روش‌های مختلفی را در انتخاب بخشی از دنیای واقعی تمرین کنند، بنابراین ترکیب‌بندی بیانگر خصوصیات فردی عکاس خواهد بود.

ستون نلسون در حال ساخت، میدان
ترافالگار، لندن، ۱۸۴۴

عکس که تنها پنج سال پس از اعلام
آزمایش‌های نتیجه‌بخش فاکس
تالوت گرفته شده است، با ارائه‌ی
ترکیب‌بندی قدرتمند می‌گوید که
عکاسی چیست، چرا این یک نقاشی
نیست و این که در آینده چگونه
خواهد بود.
عکاس: ویلیام هنری فاکس تالوت.

ترکیب‌بندی، از بدو پیدایش عکاسی در میانه‌ی قرن نوزدهم، که به عنوان چیدمان دلنشین عناصر عکس شناخته شد، افراد درگیر با عکاسی را به خود مشغول کرده است. تصویر‌گرایان (پیکتوریالیست‌ها) پذیرفتند که عکاسی هنری، به پیروی از قوانین ترکیب‌بندی نقاشی و تصویرسازی نیازمند است. تأثیر عقیده‌ی آن‌ها هنوز هم احساس می‌شود. اما در عکس‌های پیشگامان مسلم عکاسی (مانند فاکس تالبوت و فنتون) معیارهایی آشکارا نوگرایانه وجود دارد که نشان می‌دهند عکاسی در جایگاه خویش، یک رسانه‌ی منحصر به فرد است. عکاسی فقط در برخی موارد مشخص با نقاشی اشتراک دارد و این موارد کمتر از آن است که تحت سلطه‌ی اصول ترکیب‌بندی نقاشی قرار گیرد.

امروزه عکاسی بیش از نقاشی فراگیر شده است. هر کسی می‌تواند عکاس باشد. سابقه‌ی گرفتن عکس فوری به اندازه‌ی سابقه‌ی تاریخ عکاسی مدرن است، عکس‌هایی که با درک ناچیز از قوانین ترکیب‌بندی به وسیله‌ی مشتاقان عکاسی گرفته شده است. در سبک پست‌مدرن، عکس‌های فوری و تصادفی به وسیله‌ی عکاسان و هنرمندانی گرفته شده است که به شکلی آگاهانه آن را در جهت دستیابی به اهداف خلاقانه به کار گرفته‌اند. گستره‌ی وسیع عکس‌ها در رسانه‌های خبری، تبلیغات و تجارت، آشکارا نظریه‌های کلاسیک هنری را کنار زده و فرصت پدید آمدن انواع نوینی از ترکیب‌بندی را، بسیار گسترده‌تر از آنچه پیش از این شکل گرفته است، فراهم ساخته است.

قوانین ترکیب‌بندی، اصولی سازمان یافته و محکم را پیش روی عکاسان قرار می‌دهد، اما از سوی دیگر این اصول می‌تواند بندی بر دست و پای هنرمند باشد که وی را از خلاقیت بازدارد و منجر به تولید عکس‌هایی قراردادی و تکراری شود. بسیاری از آنچه که «قوانین ترکیب‌بندی» خوانده می‌شوند، اصولی است که به طور سنتی از سوی نخبگان و نیز کاربران به عنوان عوامل تأثیرگذار شناخته می‌شوند بی آن‌که مبنای علمی و پژوهشی داشته باشند.

این بخش نگاهی خواهد داشت به انگیزش و نیز روان‌شناسی عکاسی و به تفاوت‌های میان عکس سردستی و عکس مفید به اصول ترکیب‌بندی و نیز در مورد مفاهیم فاین آرت که در حال آمیخته شدن با عکاسی هستند و اینکه کدام یک به جا و کدامیک نابه‌جا هستند، بحث خواهد شد.